

מ"ת 63680/05/17 - מדינת ישראל נגד הלאל כסאב, אוס כסאב

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 63680-05-17 מדינת ישראל נ' כסאב(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 223131/2017

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת-חיימוביץ
מבקשת מדינת ישראל
נגד משיבים
1. הלאל כסאב (עציר)
2. אוס כסאב (עציר)

נוכחים:
ב"כ המבקשת עו"ד אריאל אודרברג
ב"כ משיב 1 עו"ד שי לוי
ב"כ משיב 2 עו"ד גיא מימון

החלטה בעניינו של המשיב 1

כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של פציעה כשהעברין מזויין בצוותא, היזק לרכוש במזיד בצוותא ותקיפה סתם בצוותא. למשיב 2 יוחסה גם עבירת איומים.

בד בבד הוגשה בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדם.

על פי האמור בכתב האישום, ותד רנין (להלן- "רנין") היא בת זוגו של אחיהם של המשיבים. בתאריך 23.5.17 בשעה 9:30 לערך התנהל ויכוח בין רנין לא' ע' (להלן- "המתלונן"). מיד ובסמוך לכך הגיע למקום בן זוגה של רנין ולאחר מכן גם המשיבים. השלושה פנו למתלונן וביקשו ממנו לשוחח מחוץ לחנות.

כאשר יצא המתלונן מהחנות, הכו אותו המשיבים ובהמשך שלפו מוט ברזל והכו אותו באמצעותו בראשו ובידו.

באותן הנסיבות, כאשר מ א מ (להלן " מ ") ניסה להגן על המתלונן, תקפו אותו המשיבים בגופו באמצעות מוט ברזל.

מיד ובסמוך, עת נמלט המתלונן מפני המשיבים אל תוך החנות ניסו המשיבים להיכנס לחנות השליכו חפצים הכוללים צלחות וכסא לעבר המתלונן ולעבר דלת החנות שניזוקה.

כתוצאה מכך, נגרם למתלונן חבלות בדמות חתך בראשו באורך 2 ס"מ וכך שפשוף ביד שמאל שהצטרך הדבקה בבית החולים. המשיב 2 איים על מלאק עת ניסה להגן על המתלונן "אני יורה בך אל תדאג".

טענות הצדדים בתמצית

עמוד 1

הצדדים נחלקו בשאלת קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב 1 לביצוע העבירות וקיומה של עילת מעצר.

ב"כ המבקשת עותרת למעצרו של המשיב 1 עד תום ההליכים נוכח קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו, אשר בין היתר כוללות את עדותה של רנין, עדותו של בעל החנות, עדותו של המתלונן, עדותו של מ, תיעוד מצלמות האבטחה והמסמכים הרפואיים.

המשיבים לא מסרו גרסתם לאירוע והמשיב 2 זיהה את עצמו בסרטון מצלמות האבטחה.

בנסיבות ביצוע העבירה וחומרת האירוע, סברה ב"כ המבקשת, כי מתקיימת גם עילת מעצר. המשיב 1 נעדר הרשעות קודמות אך תלוי ועומד כנגדו כתב אישום בגין אחזקת סם שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטר.

ב"כ המשיב 1 לא חלק על כך שהמשיב 1 נכח בזירת האירוע בעת המקרה, אך טען, כי אין ראיות לכאורה בעניינו של זה להוכחת המיוחס לו, וכי לכל היותר מדובר בתגרה הדדית.

ב"כ המשיב טען, כי המשיב 1 אינו מי שתקף באמצעות מוט הברזל את המתלונן.

לדבריו, המשיבים לא שתקו בחקירתם כטענת ב"כ המבקשת אלא טענו לחפותם ואת הסברם לאירוע ביקשו למסור בבית המשפט. המשיבים הגיעו למקום לבקשת אחיהם הגדול, כנגדו לא ננקטו הליכים בתיק.

המתלונן מסר בתחילה, כי ארבעה בחורים הגיעו עם ברזלים וסכינים, אולם בעדות מאוחרת תיקן גרסתו, ומסר שלא היו סכינים ולא דובר בארבעה. המתלונן שלל שהותקף על ידי המשיב 1 באמצעות מוט ברזל.

משכך טען ב"כ המשיב 1 לקבוע, כי המשיב 1 לא תקף באמצעות מוט ברזל ולאבחן בינו לבין מי שעשה כן. אשר למעורבותו של המשיב 1, הראיות בתיק מצביעות על מעורבות בתגרה. אירוע של תגרה אינו מקים עילת מעצר ועל כן ביקש להורות על שחרורו של המשיב 1 בתנאים.

עוד טען ב"כ המשיב 1, כי שגתה המבקשת בכך שלא נקטה הליכים כנגד רנין ובן זוגה, אחיהם הגדול של המשיבים, כאשר ברור שאלמלא אלה הזעיקו את המשיבים האירוע לא היה מתרחש.

המשיב 1, הנו בחור צעיר, נעדר עבר פלילי, והמשיב 2 ובן זוגה של רנין הם אחיו הגדולים.

דין והכרעה:

החלטה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המתנהלים נגדו תלויה, כידוע, בקיומן של מספר תנאים מצטברים:

ראשית, יש לבחון קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה הנטענת בכתב האישום.

שנית, יש לבחון האם בנסיבות העניין קמה עילת מעצר.

שלישית, בהינתן תשובה חיובית לשתי השאלות הללו, שומה על בית המשפט, לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר

בדרך של חלופה שפגיעתה בחירות הנאשם היא פחותה.

ראיות לכאורה

כידוע, המבחן לקיומה של ראיה לכאורה הוא, האם "טיבה של הראיה - על רקע מכלול הראיות כולן המצוי בשלב זה - הוא כזה שקיים סיכוי סביר לכך שאותה ראיה תהפוך בסוף ההליך הפלילי לראיה רגילה אשר על פיה, היא לבדה או בהצטרפה לראיות פוטנציאליות אחרות, ניתן יהיה לקבוע כנדרש את אשמתו של הנאשם". (בש"פ 4180/13 פלוני נ' מ"י ובש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מ"י).

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ובחנתי את חומר החקירה הגעתי לכלל מסקנה, כי די בראיות הקיימות כדי להקים תשתית ראיתית העשויה להביא להרשעת המשיב 1 בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום בבוא העת.

אני ערה לפער בין עדותו של המתלונן לעדותם של רנין ו מ לגבי השאלה מי מבין שני המשיבים אחז במוט הברזל והיכה את המתלונן ואולם עסקינן בתיק בו יוחסו העבירות למשיבים מכח תקיפה בצוותא ועל כן לא מצאתי שיש בכך להשפיע על שאלת קיומן של ראיות לכאורה כנגד המשיב 1.

אשר לטענה בדבר לאפליה בין רנין ובן זוגה כנגדם לא ננקטו הליכים לבין המשיבים שבפניי, הרי שמקומה של טענה זו להתברר בתיק העיקרי, ולא מצאתי, כי יש בה להשפיע בשלב נוכח חומרת המיוחס למשיבים.

עדות המתלונן

בעדותו מיום 23.05.17 סיפר המתלונן, כי "בדיוק באתי לדבר בחוץ והתנפלו עליי ארבעה אנשים עם ברזלים וסכינים ונתנו לי מכה בברזל באחורית ראשי" (שורות 8-9), וכי הוא מכיר רק אחד מהם (שורה 13).

בעדותו מיום 25.05.17 תיקן מעדותו הקודמת ומסר "הם היו שלושה כולל הארוס, אני לא ממש זוכר" (שורה 23). לדבריו, "פתאום שניים מהם התחילו לדחוף את מ והתחיל בלאגן", אישר כי מדובר בשני המשיבים ולא בבן זוגה של רנין.

מסר שאינו מכיר את מי שתקף אותו ".... הוא נמוך קצת מלא והוא תקף אותי עם עלה (כך במקור, הכוונה ל"אלה"- אס"ח) מתקפלת מברזל" (שורות 43 ו-57), וכי "זה שנתן לי את המכה עמד מולי והשני הגבוה והרזה היה עם מלאק" (שורה 53).

בהמשך המשיבים זרקו על דלת החנות סחורה שהייתה בחוץ. בן זוגה של רנין לא השתתף בתקיפה כלפיו ולא כלפי מ.

כאשר הוצג לו סרטון האבטחה הסביר "הראשון שנכנס זה הארוס, השני אחריו זה עם החולצה השחורה והזקן זה הבחור הגבוה והאחרון שלובש גינס עם קרעים וחולצה שחורה עם קוביות לבנות על החזה זה הנמוך שתקף אותי עם המוט בהמשך" (שורות 89-90).

עדותו של מ אבו מוך

העד ראה את אחד המשיבים "מושך לום ברזל טלסקופי שנפתח ונסגר מהחולצה והתחיל להרביץ ל א' עם

הלום נתן ל' א' מכה חזקה עם הלום לכיוון הראש ו' א' הגן על עצמו עם היד ומנע את הפגיעה בראש אני דחפתי אותו הוא נתן לי מכה עם הברזל ביד אני רצתי לקחתי שמשיה שהיית ליד הדלת התחלתי לתת מכות עם השמשיה לזה שהיה מחזיק את הברזל" (שורות 15-18)

כשנשאל מה חלקו של כל אחד בתקיפה השיב "היה אחד עם לום ברזל יש לו קצת זקן שחור יש לו שיער שחור הוא הוא הצעיר בניהם, רזה וגבוה הוא הרביץ עם הלום ברזל, הבחור השני נמוך, שמנמן, שיער שחור קצוץ הוא דחף והרביץ לכל עבר וזרק צלחות על א' וזרק כיסא של השומר על הדלת הארוס בתקיפה לא ראיתי מה הוא עשה, נראה גבוהה, רזה, שחום, יש לו שיער" (שורות 35-38).

כשנתבקש להסביר על מה שהוא רואה בסרטון האבטחה השיב "הראשון שנכנס לסניף זה הארוס של רנין זה עם החולצה השחורה עם כתוב בלבן זה זה שהרביץ עם הלום ברזל, אחרי זה רנין נכנס לסניף, אחרי זה עם ג'ינס עם קרעים וחולצה עם משהו ריבוע לבן זה זה שזרק את הכיסא כמה פעמים על הדלת והצלחות על א' וניסה להרביץ" (שורות 47-49).

העד נחקר באזהרה בגין התקיפה באמצעות השמשיה במהלך האירוע.

ממזכר הבהרה של רס"מ הראל פולינסקי מיום 29.05.17 עלה שהעד מסר, שהבחור הגבוה נתן כמה מכות לכיוונו ופגע בו ביד פעם אחת.

עדוּתָה של רנין

בחקירתה ביום 23.05.17 מסרה "אנחנו טעינו, אני וגם חבר שלי ושני הבחורים שבאו איתו, זה קרה ברגע של עצבים" (שורה 9).

כאשר צפתה בסרטון האבטחה מסרה שתחילה היא והארוס שלה נכנסו לחנות ואחריהם המשיבים.

המשיב 1 (עם חולצה שחורה ועליה כיתוב בלבן) נכנס ראשון לחנות והמשיב 2 (עם ג'ינס קרעים) אחריו. מי שזרק את הכסא על דלת החנות הוא המשיב 1. המשיב 1 הוא שמחזיק במוט הברזל "זה הילאל מחזיק מקל ביד, מצד ימין של המסך רואים את הווס מחזיק מגוות (כך במקור במקום "מגבת"-אס"ח) נייר סופגים" (שורה 96).

בסוף חקירתה הוסיפה "אני מבקשת סליחה ממנו, זה לא יקרה שוב, עשינו טעות" (שורה 115).

עדוּתו של גדליה (גדי) פינטה

ראה אותם מדברים בהתלהמות "וזה גלש לדחיפות ידיים וויכוחים ואז התחילו לזרוק דברים על הדלת ועל א' ובשלב מסוים ראיתי את א' תופס את הראש, הבנתי לאחר מכן שידו נפגע מחפץ של ברזל שהונף מאחד התוקפים ולא ראיתי ממי בדיוק".

עדוּתו של רבחי ותד

ראה דחיפות הדדיות ביניהם "ולאחד החברה היה ברזל חלול בערך 30 ס"מ והביא לעייד מכה בראש ואז הגיעו

לכניסה והתחילו לזרוק חפצים מכל מה שבא ליד ואני הצלחתי להכניס את עייד לתוך הסניף..." (שורות 4-7).

תיעוד מצלמות האבטחה

אין תיעוד מלא של רגעי התקיפה.

במצלמת האבטחה מתוך החנות (סרטון מספר 3824) בדקה 9:52 יש בריחה של אנשים לתוך החנות. אחד העובדים מתגונן וחובט חזרה עם שמשיה ואחד המשיבים זורק משהו לעברו. העובד בורח לתוך החנות, והשומר מנע כניסתם של המשיבים לתוך החנות ואחד מהם השליך כסא על דלת החנות שנסגרה בינתיים.

במצלמה האבטחה מחוץ לחנות (סרטון מספר 102) מגיעים המשיבים למקום, מחנים את רכבם במקום שאינו מותר לחניה ומצטרפים לרנין ובן זוגה. בדקה 9:53:54 אחד המשיבים אוחז מוט ברזל בידו וחובט במישהו שאינו נראה בסרטון ומישהו שזורק דבר מה על התוקף. אותו משיב מתקרב שוב אל הנתקף ומנסה להכות בו. בדקה 9:54:42 חוזרים המשיבים לרכבם, ובן זוגה של רנין נכנס לרכב שחנה לידם והם עוזבים את המקום.

עדותו של קיס כסאב

אחיהם הגדול של המשיבים ובן זוגה של רנין. בחקירתו מיום 23.05.17 מסר, כי הוא "חף מפשע" ושמר על זכות השתיקה.

גרסתם של המשיבים

ככלל המשיבים לא מסרו את גרסתם לאירוע.

המשיב 1, בחקירתו מיום 28.05.17 שב וטען שהוא "אני חף מפשע" ו"אין לי מה להוסיף" ולא השיב כלל לשאלות החוקרים לגופן.

המשיב 2, בחקירתו מיום 28.05.17 קשר את עצמו לאירוע אך טען שהוא חף מפשע. כאשר הוטחו בו שאלות אודות הסרטון הוא השיב "אני רואה שאני חף מפשע" (שורות 218-223), "חף מפשע ואני רואה בכל הסרטון שאני חף מפשע" (שורה 227).

עילת מעצר

נוכח קיומן של ראיות לכאורה בעניינו של המשיב 1 לביצוען של עבירות פציעה כשהעברין מזויין בצוותא; היזק לרכוש במזיד בצוותא ותקיפה סתם בצוותא כמפורט בכתב האישום, הרי שקמה לטעמי עילת מעצר מסוג מסוכנות.

כמצוות המחוקק על בית המשפט לבחון האם יש בנמצא חלופה שיש בה לפגוע פחות בחירותו של המשיב 1 אך תגן על הציבור מהישנות מעשיו.

בבש"פ 27/15 **עלי יונס נ' מדינת ישראל** (15.1.15) מונה כב' השופט עמית שלושה מצבי מוצא לבחינת שחרור נאשם לחלופת מעצר:

הראשונה, מצבים בהם לא תסכון כלל חלופת מעצר.

השנייה, מצב ביניים שבו בית משפט צריך להיעזר בגוף מקצועי על מנת לאמוד באופן מדויק את רמת מסוכנות הנאשם וטיבה של חלופת המעצר המוצעת.

השלישית, כשבית משפט מצליח לתהות על קנקנם של המפקחים ויכול להגיע להחלטה אופרטיבית ללא הסתייעות בשירות המבחן.

המשיב 1 אמנם לחובתו רישום ללא הרשעה, אך מדובר במי שהגיע למקום לקריאת אחיו הגדול, בן זוגה של רנין, יחד עם המשיב 2 שגם הוא אחיו הגדול. המשיב 1 התערב בעניין לא לו במהלכו ביחד עם המשיב 2 תקף את המתלונן ופצע אותו בראשו. במהלך דברים תקפו גם את מ. גם לאחר שהמתלונן ברח לתוך החנות ניסו המשיבים להיכנס פנימה ונבלמו על ידי השומר בכניסה, וגרמו נזק לדלת.

נוכח כל אלה, אני סבורה שטרם בחינת האפשרות לשחרורו של המשיב יש להיעזר בגורם המקצועי, הוא שירות המבחן, לקבלת חוות דעתו אודות המסוכנות הנשקפת מן המשיב 1 והדרכים להפיגה.

בנסיבות אלה, אני מורה על מעצרו של המשיב 1 עד החלטה אחרת במסגרתה תיבחן חלופת מעצר על ידי שירות המבחן.

תיק החקירה הוחזר למבקשת ביום 7.6.17.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ז, 08 יוני 2017, בהעדר הצדדים.